

DOE-HET-ZELF DEEL II - VLEIEGBINDEN

Het derde seizoen

Sommige vliegvisser s bergen hun vliegvismateriaal in de wintermaanden op in afwachting van het volgend voorjaar. Dat is eigenlijk niet nodig, want in het 'tweede seizoen' kan er nog goed met een kunstvlieg worden gevestig. Snoeken met de streamer, met een nimf de jachthavens in om blankvoorns te vangen of naar een forellenreservoir toe. Welke visserij ook je voorkeur heeft, je hebt voor ieder weer andere vliegen nodig. Als enthousiast vliegbinder maak je die natuurlijk zelf in het 'derde seizoen'.

TEKST WIM ALPHENAAR FOTOGRAFIE BRAM BOKKERS

De herfst- en winterperiode zijn voor veel vliegvisser s dé momenten bij uitstek om vliegen te binden en de vliegendoo s aan te vullen met wat nieuwe creaties. Dit moment om vliegen te binden waarmee we in de herfst en winter – of in het komend voorjaar, ergens dichtbij of verder weg in het buitenland – kunnen vissen, wordt ook wel eens

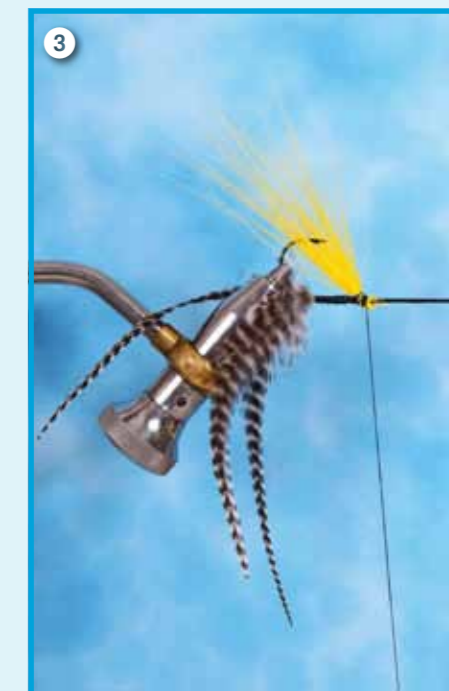
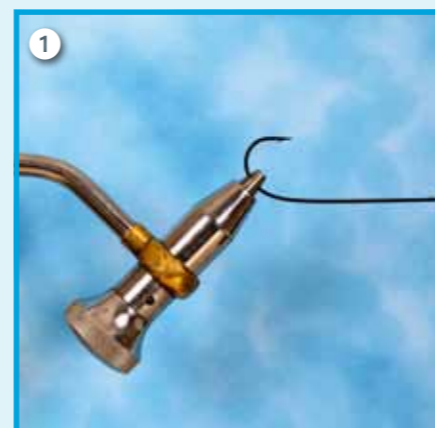
het derde seizoen genoemd. Om je in dit seizoen op weg te helpen, bespreek ik in dit artikel drie vliegen die de komende maanden hun dienst zeker zullen bewijzen. Dit zijn de Mellow Yellow streamer, Super bug en een goudkopnimf met de naam Tore's favoriet. Aan de hand van de verschillende stappenplannen, bind je deze creaties in een handomdraai zelf.

MELLOW YELLOW STREAMER

In de herfst en vroege winter komt het vaker voor dat je last hebt van waterplanten en wier die je vlieg in een groene kluit veranderen. Als je streamer het kleinste draadje wier haakt, verliest deze zijn actie en kun je vis vangen wel vergeten. De onbedekte haakpunt die naar beneden wijst en 'bodemvuil' haakt, is hier de oorzaak van. Dit is een bekend probleem dat iedere vliegvisser wel eens heeft meegemaakt. De oplossing om snoek en maar heel weinig groen te vangen, bleek achteraf simpel. Het was een streamer gebonden in de Matuka stijl, zoals de Aboriginals in Australië die al eeuwen gebruiken, maar dan met een paar kleine aanpassingen. De haakpunt wijst naar boven en is bovendien bedekt met bucktail (dat drijft), zodat je nagenoeg geen wier en planten haakt. Om de vlieg goed te laten opvallen werd gekozen voor fluorescerende kleuren, wat ook de oorsprong van de naam 'Mellow yellow' is. Een ietwat oubollige vlieg? Zeker, maar omdat hij praktisch anti-wier is en over de bodem kan worden gevestig ook bijzonder effectief. Bovendien kan de snoek er niet vanaf blijven, dus dat deze streamer wel eens wordt verguisd is volkomen onterecht. De Mellow yellow zelf beweegt zich in een rechte lijn, dus je moet er wel zelf actie aan geven. De lange Grizzly zadelhackles maken daarbij veel goed.

MATERIAAL

Haak: Langstelig 6/0 of 8/0
Binddraad: Zwart 3/0
Staat: 4 of 6 zadelhackles van een Grizzle
Vleugel: 4 of 6 toeven fluorescerende, gele bucktail, naar haakpunt wijzend ingebonden

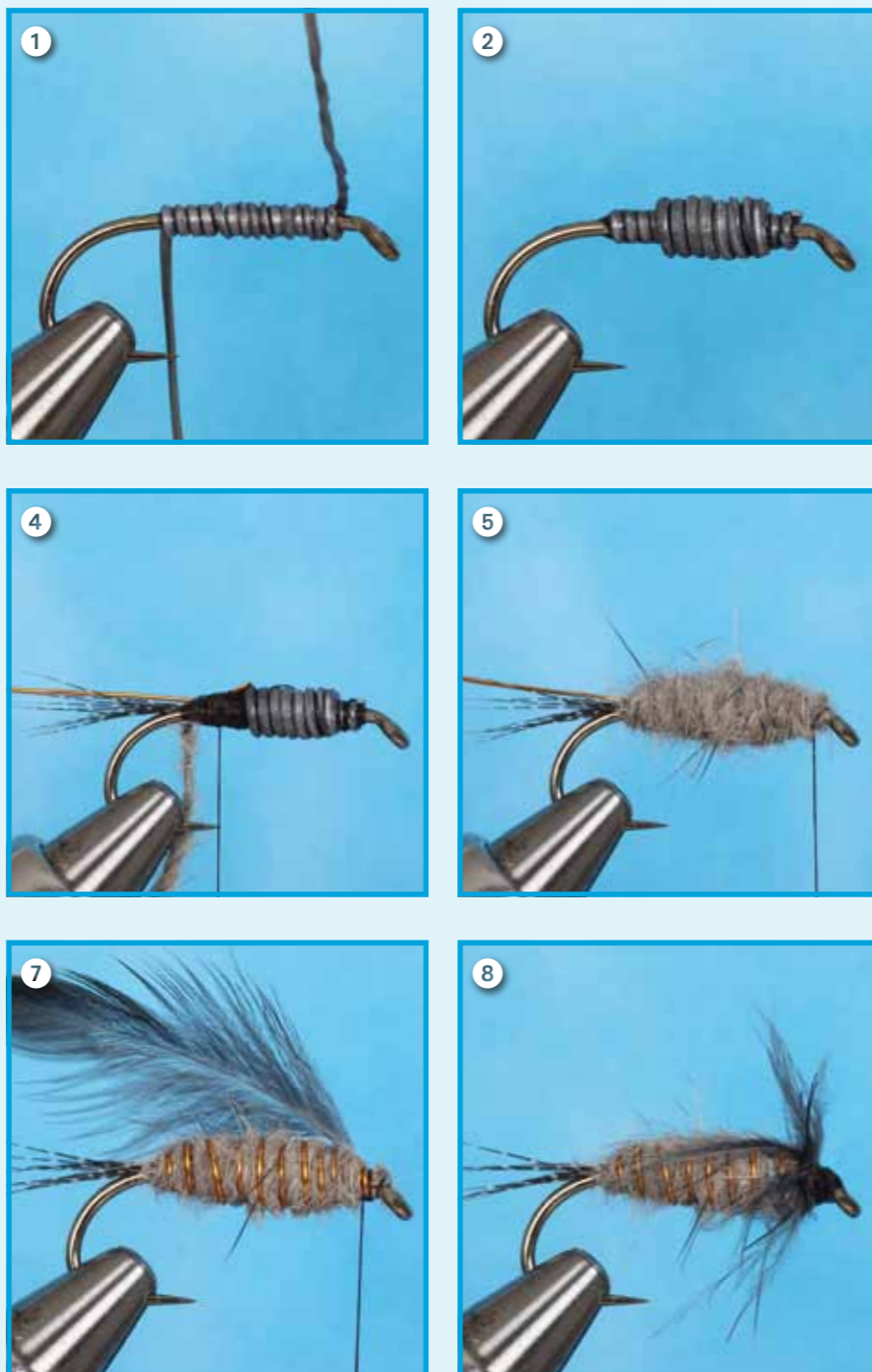
1 Klem de haak in de vice. **2** Zet de binddraad achter het haakoo g op (tip: fixeer de windingen met wat secondelijm om later het draaien van materiaal tegen te gaan) en wikkel dit naar de haakbocht. Bind de hackles in en lak de wikkelingen. **3** Knip een toef bucktail af, smeer het uiteinde in met nagellak en bind dit in. **4** Breng ook wikkeling aan voor de toef, zodat die schuin omhoog naar achteren wijst. **5** Herhaal dat 4 of 5 keer. **6** Maak achter het haakoo g afbindknopen en lak die af, net als ook de overige binddraad windingen.

SUPER BUG

In de winter houden scholen voorn zich in diepe binnenhavens nabij de bodem op. Daarom is het volgende patroon voor het vissen op wintervoorn extra verzaaid. Voor dit type visserij zijn goudkopnimmfen heel lang favoriet geweest omdat deze dieper gaan dan andere nimfen. Maar dat is veranderd. Achter mijn vice is een type nimf ontstaan met een extreem hoog eigengewicht. Deze hele zware nimfen heb ik de naam 'Bug' gegeven. De vorm hiervan is gebaseerd op nimfen zoals de bekende Britse vliegvisser Skues ze heeft bedacht. Een vliegvisser die een Bug heeft getest in Zuid Duitsland, stuurde me enthousiaste berichten over knoeperts van forellen die hij hieraan heeft gevangen. Hieronder het bindpatroon van de Super bug.

MATERIAAL

Haak: Kamasan B175, nummer 8 (of soortgelijk)
Verzwarend: Dun en daarom heen dik looddraad, vastzetten met secundelijm
Binddraad: Zwart, 8/0
Staat: Patrijs- of hackle fibers uit borstveer van een gierparelhoen
Body: Dubbing van de rugkant van een haas
Ribbing: Ovaal zilvertinsel
Hackle: Spreeuw, van de rugkant

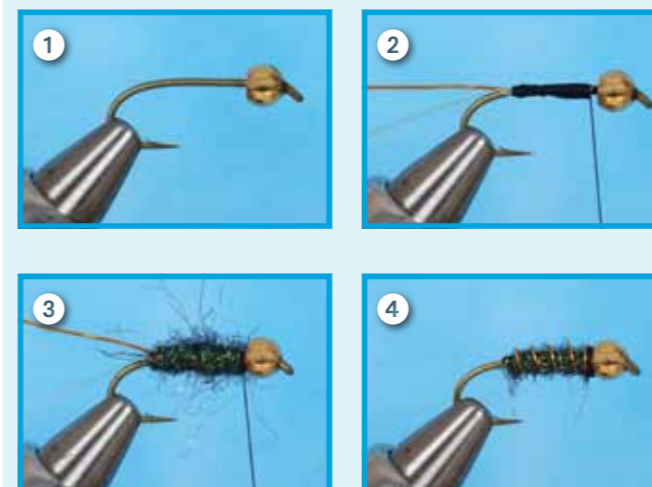
1 Klem de haak in de vice. Breng op de haaksteel secundelijm aan en wikkel de eerste laag looddraad (vierkant looddraad van Jan Siman) op de haaksteel. 2 Smeer opnieuw secundelijm op de looddraad en wikkel de dikke looddraad om de eerste laag. Laat wat ruimte (1,5 mm) achter het haakhoog vrij. 3 Zet de binddraad op, breng die naar de haakbocht en bind het staartmateriaal in. 4 Bind daarna het tinsel in. 5 Maak een lus met dubbing en bind daarvan de body tot 1,5 mm voor het haakhoog en zet de body vast met de binddraad. Na de eerste winding van de dubbing komt de tinsel naar buiten. 6 Rib de body met de tinsel en zet ook dat vast met de binddraad. 7 Bind de hackle in. 8 Wikkel de hackle voor de body in en zet de punt achter het haakhoog vast. Maak afbindknopen en lak deze af. Buig de punt van de haak iets naar buiten voor beter haken.

TORE'S FAVORIET

Tot slot een bindpatroon van een opvallende goudkopnimf met de naam Tore's favoriet. Van deze vlieg weet ik zeker dat die het goed zal doen bij de wintervoorn. Overigens is deze nimf niet alleen goed voor voorn, maar kun je er ook uitstekend mee op vlagzalm en forel vissen in beek of rivier.

MATERIAAL

Haak: Langstelig TMC 5263 nummer 10 – 12
Kraal: Zilver- of goudkleurig
Binddraad: Zwart 8/0
Ribbing: Koperdraad
Body: Spectra dubbing, Peacock
Bodydek: Stripje, UNI- Glo Pearl #10
Thorax: Eén winding zwarte Spectra dubbing

1 Klem de haak in de vice en maak een takeling achter het haakhoog van 12/00 nylon, net zoals je een haak aan zet. Schuif de kraal – een zilveren kraal schijnt vooral aantrekkelijk te zijn voor blankvoorn en forel – op de haak en over de takeling (tip: smeer die met secundelijm in om losraken tegen te gaan). 2 Zet de binddraad in het midden van de haaksteel op en wikkel dit naar de haakbocht. Maak een lus met dubbing en bind daarvan de body tot 1 mm achter de kraal. Zet het eind van de lus vast achter de kraal. 3 Leg de mylar op de body. 4 Rib de body met koperdraad vast. Zet het eind achter de kraal vast. Maak afbindknopen en lak deze af.

UV2

De genoemde streamers en nimfen kunnen ook worden gebonden met UV2 materiaal. Dit is nieuw en valt onder water bijzonder goed op. Biologen in de Verenigde Staten hebben proefondervindelijk vastgesteld dat vissen uitstekend ultra violetten kleuren waarnemen – dit zijn kleuren die het menselijk oog niet kan zien. Dit materiaal is nog niet gemakkelijk verkrijgbaar, maar ik weet dat Hengelsport Arnhem het in voorraad heeft.

De kleur van UV2 dubbing is voor het menselijk oog alleen zichtbaar onder black light.

Smulderszietzevliegen

HELE OUDE HOBBY

Heel lang geleden werd er al met de vlieg gevist. De eerste signalen dateren uit de periode van de Romeinen en de vroege Chinese tijd. De eerste berichten van het modernere vliegvisen komen uit de tijd van de Middeleeuwen. En dan vooral uit Schotland en het noorden van Engeland. Daar werd deze techniek gebruikt om toch in snelstromende en rotsige rivieren te kunnen vissen.

In de tweede helft van de 19e eeuw werd de vliegvistetechniek in Engeland verder ontwikkeld. Dit dankzij de opkomst van vliegvisclubs en de publicatie van een aantal boeken waarin uitleg werd gegeven over het binden van vliegen en de techniek van het vliegvisen. Die laatste werd vanuit Engeland door de Engelse adel verspreid richting onder meer Scandinavië en Amerika. De rest van Europa komt er wat later mee in aanraking, waarbij het vliegvisen met name in de voormalige Oostbloklanden populair wordt.

De geavanceerde materialen van nu, bestonden toen uiteraard nog niet. Hengels waren van hout of bamboe en de vliegenlijn werd gevlochten van paardenhaar. Een reel werd nog niet veel gebruikt, dus werd er voornamelijk op korte afstanden gevist. De vlieg werd hooguit twee tot vier meter ver geworpen, waarbij de lijn droog werd gehouden door die in de lucht te laten dansen. Vissen met deze materialen was zeker niet eenvoudig. Er moest flink gewerkt worden om de lijn te kunnen werpen.

Rond het einde van de 18e en het begin van de 19e eeuw werden vliegenlijnen gemaakt van zijde in plaats van paardenhaar. Zo werden ze zwaar genoeg om te werpen zoals we dat ook doen bij het tegenwoordige vliegvisen. In die tijd werd met de wind mee gevist om de lijn te kunnen werpen. Met zijde werd het mogelijk om ook tegen de wind in te vissen en verder te werpen. Het nadeel van zijde is dat het water opneemt, waardoor de lijn zonk. Die moest dus regelmatig worden gedroogd.

Tegenwoordig wordt het ons allemaal dus wel wat makkelijker gemaakt. Wat materiaal betreft dan, want wat betreft de techniek en kunde is er maar weinig veranderd. Het werpen is nog steeds even moeilijk en ook het daadwerkelijke vangen is niet eenvoudiger geworden. In vergelijking met toentertijd is de visstand helaas enorm teruggelopen. Bestond de teletijdmachine van professor Barabas maar echt: wat zou het toch mooi zijn als we met het huidige materiaal in de tijd van de 18e eeuw zouden kunnen vliegvisen!

Martin Smulders